



Milí otcovia,

tretie celoslovenské stretnutie MO bude vo Svite 3.-5.10. Termín sme oproti minulému roku posunuli o jeden mesiac, aby sme sa vyhli snehovým fujaviciam, ktoré vlani niektorým otcom zabránili v účasti. Náš koordinátor, trvalý diakon Maurice Williams, by mal priletieť z Anglicka v pondelok 29. septembra a domov by sa mal vrátiť ďalší pondelok – 6. októbra. Pokiaľ máte záujem pozvať Mauricea do svojej farnosti, dajte nám vedieť čo najskôr! Tieto stretnutia bývajú veľmi dobré a nie sú náročné na organizáciu. Do úvahy prichádzajú dni pred Svitom, t.j. 29.9.-2.10. V septembri dostanete spravodaj č.14 s konkrétnymi informáciami o Mauriceovom programe a prihláškou do Svitu. Hoci spoločný deviatnik sa budeme modliť koncom septembra, myslite na tieto akcie v modlitbách už teraz. Veľmi sa tešíme na stretnutia s vami!

15. apríla sme mali v Žiline regionálne stretnutie MO, ktoré výborne zorganizovali chlapi z časti Vlčince. Zúčastnilo sa na ňom asi 30 mužov zo Žiliny a okolia a prišiel aj jeden otec z Bratislavy. Toto stretnutie bolo osobitým tým, že modlitby MO sme sa modlili po svätej omši ako adoráciu pred Najsvätejšou sviatosťou. Myslím si, že to bola veľmi dobrá voľba. Modlitby, svedectvá a celková atmosféra to podčiarkli. Bolo to pre mňa veľmi povzbudivé. Aj po modlitbách sme dlho zostávali v rozhovoroch pri koláčoch a čaji. Sväté písmo sme otvorili na tomto mieste: „... **Ved' všetky duše sú moje, ako duša otca, tak duša syna je moja. Duša, ktorá zhreší, tá zomrie. Ak bude niekto spravodlivý, ... chodí podľa mojich príkazaní a zachováva moje rozsudky, takže koná správne: ten je spravodlivý, žiť, áno žiť bude, hovorí Pán, Boh.**“ Ez (18,1-9).

6.-7.6. bolo 1. národné stretnutie MO v ČR v Moravskej Třebovej s témou „Čo máme robiť, bratia?“ Sk(2,37). Prišlo asi 20 mužov, vrátane troch zo Slovenska (Peťo, Ondrej a ja). Navštívila nás aj koordinátorka MM v Čechách Ruženka. Starý františkánsky kláštor, kde všetko prebiehalo, mi pripomenul atmosféru nášho prvého stretnutia MO na Slovensku, ktoré sa konalo 14.10. 2005 v kláštore redemptoristov v Kostolnej pri Trenčíne. Naši bratia boli veľmi milí, takže sme sa cítili ako doma. Zapôsobili na mňa jednoduchosťou, dobrým srdcom a záujmom o Božie veci a tiež o naše skúsenosti. Stretnutie organizoval koordinátor MO Jan Brázdil a z miestnych chlapov Mirek Liška. Môžem povedať, že MO sú v ČR v dobrých rukách. Sväté omše nám slúžil páter Šebastián, ktorý na nás urobil mimoriadny dojem. Jeho svedectvo o vlastnom dedečkovi bolo svedectvom o dôležitosti vytrvalosti v modlitbe a priznávam, že mi pri ňom behal mráz po chrbte. Pozoruhodné je aj čítanie, ktoré sme otvorili: „**Ale ty, Boží človek, utekaj pred tým a usiluj sa o spravodlivosť, nábožnosť, vieru, lásku, trepezlivosť, miernosť. Bojuj dobrý boj viery a zmocni sa večného života ...**“ 1Tim (6,11-16).

Ivan

Do vášho kalendára:

24.8. 2008, Gaboltov – 6. celoslovenská púť mužov

3.– 5.10. 2008, Svit – veľké stretnutie MO (prihlášku uverejníme v nasledujúcom spravodaji)

Oznam: nové číslo nášho účtu v Tatrabanke je: 2611582395, kód banky 1100, staré číslo už nepoužívajte.

Božské Srdce plní svoje prísľúbenia

Keď som si čítal svedectvo v časopise Posol č. 7-8/08, oslovil ma článok ako jedna pani (počas 2. sv. vojny bývala v Bratislave časť Petržalka) ďakovala Božskému Srdcu, že jej dom nespadol po bombardovaní Apolky. Počas náletu lietadiel išla do pivnice a spolu s dcérou sa modlila litánie k Božskému Srdcu Ježišovmu. Na veľké prekvapenie ostatných ľudí sa im nič nestalo, hoci na okolí bolo 7 ďalších domov a tie boli všetky zbúrané. V duchu som si povedal, veď náš dom je od bývalej Apolky iba 100 metrov vzdialený, istotne pomôže aj mne.

O niekoľko dní som stretol 3 mužov, ktorí už dlhší čas vážali so svedčou. Ich manželky sa dlhé roky modlili za nich. Uistoval som ich, že naozaj Božské Srdce splní to, o čo ho s dôverou prosíme. Keď som v duchu prosil Božské Srdce Ježišovo za nich, stal sa zázrak. Išli na svedč

a všetci mali hlbokú radosť v srdci. Moja radosť sa nedala opísať, že Božské Srdce plní to, čo povedalo sv. Márii Margite v 17. storočí. Ďakoval som Božskému Srdcu, že nás nekonečne miluje. Odvtedy mám vo väčšej úcte Ježišovo Srdce.

* * *

Pred niekoľkými mesiacmi som mal chrípku. Keď som na desiaty deň mal stále horúčku a bol som veľmi fyzicky zoslabnutý, odslúžil som sv. Omšu na izbe. Po premenení som chválil Boha asi 15 min. Ďakoval som za ľudí, ktorí sa za mňa obetovali. V tej chvíli som bol zdravý, telesná slabosť ma opustila a tiež aj horúčka. Bol to zázrak. Išiel som hneď spovedať, lebo bola predveľkonočná spoveď a potom som išiel ešte plávať na jednu hodinu. Spať som išiel až o 23.00 hod. a necítil som žiadnu únavu. Keď som išiel zaopatriť o tri dni jednu pani, ktorá sa za mňa obetovala a zomierala na rakovinu, pochopil som, že ona mi vymodlila zdravie. Ďakujem za ňu Bohu.

Marián

Čo je vlastne trvalý diakonát?

Je dôležité, aby sme si tento pojem ujasnili – lebo príčinou nezájmu o trvalý diakonát často sú skreslené predstavy: považuje sa za náhrážku za kňaza. V skutočnosti diakonát je účasťou na jedinom posvätnom úrade Cirkvi, ktorého plnosť má biskup.

Biskup je zodpovedný za tri úlohy Cirkvi: hlásať, sláviť (sviatosti) a slúžiť, hlavne chudobným. Spoluzodpovednosť a účasť na posvätnom úrade majú kňazi aj diakoni, ale rozdielnym spôsobom: kňazi najmä na úlohe ohlasovať a sláviť, diakoni najmä na službe. Kňaz sprítomňuje Krista predovšetkým ako kňaza a učiteľa; diakon sprítomňuje vo svete Krista – služobníka, ktorý uzdravuje chorých, nasycuje hladných, ujíma sa vydedencov spoločnosti (kedysi: malomocní!). Diakoni sú tí, ktorých Ježiš posielal pred sebou (porov. Lk 10,1); sú teda v prvej línii zápasu o spásu človeka. K ich úlohám patrí priviesť ku kňazovi, do kresťanského spoločenstva vzdialených, medzi ktorými žije - v paneláku, na pracovisku, ako sociálny pracovník atď.

Diakon teda nie je náhrada za chýbajúceho kňaza; má svoju identitu, svoje osobitné poslanie, ktoré Koncil považuje za nenahraditeľné. To je dôvodom jeho rýchleho rozšírenia: prvý trvalý diakon bol vysvätený roku 1967; ale r. 2003 bolo v Európe už takmer 10,000, na celom svete vyše 32,000 trvalých diakonov. Spočiatku diakoni prevažne vypomáhali vo farnosti (pohreby, krsty, katechéza), v súčasnosti väčšina sa angažuje v sociálnej a charitatívnej oblasti. Väčšina koná svoju službu popri civilnom zamestnaní. (Na Slovensku pôsobí 18 trvalých diakonov, z toho 7 v nitrianskej diecéze.)

NAČO DIAKONÁT, KEĎ TO, ČO ROBIĎ DIAKON, MÔŽE ROBIŤ KAŽDÝ LAIK? Skutočne, laik za istých podmienok môže robiť skoro všetko, čo môže diakon; biskup dokonca môže poveriť laika aj účasťou na pastoračnej starostlivosti o farnosť, ak to považuje za potrebné pre nedostatok kňazov (presné znenie: CIC c. 517 §2). Rozdiel je v tom, že diakon pôsobí mocou sviatostnej charizmy, ktorá znásobí účinnosť a plnosť jeho práce. Symbolicky vyjadrené: diakon robí to, čo už mohol robiť ako laik – **ale svätením dostal buldozér na to, čo predtým robil krompáčom a lopatou.**

Diakon môže pôsobiť aj ako katechéta, má svoje miesto aj v liturgii, môže roznášať Eucharistiu chorým a bezvládnym, ale jeho vlastné poslanie je diakonia v najširšom zmysle: od služby ľuďom na okraji spoločnosti, bezdomovcom, závislým a väzňom až po politickú diakoniu, či už na komunálnej, parlamentnej alebo medzinárodnej úrovni. V zahraničí najlepšie skúsenosti sú s diakonmi, ktorí svoju službu vykonávajú popri civilnom povolání. Diakon predstavuje Cirkev, ktorá vyšla z farských kancelárií, sakristií a chrámov a žije medzi ľuďmi, najmä medzi najviac odkázanými na pomoc. Je v prvej línii zápasu Cirkvi o ozdravenie a posvätenie ľudskej spoločnosti, venuje sa tým, ktorí sa od farnosti vzdialili alebo nikdy k nej nepatrili. V istom zmysle buduje cirkev budúcnosti. Jeho poslaním je "svedčiť bez slov" - svojou prítomnosťou, službou, konkrétnou láskou; a to je reč, ktorej rozumie aj súčasná spoločnosť, ktorá je zaujatá voči Cirkvi. Jeho služba, aj tá najjednoduchšia, má misijný rozmer.

Ku kľúčovým úlohám súčasnej Cirkvi, aj na Slovensku, patrí budovanie spoločenstva, najmä farského spoločenstva. To znamená žiť medzi ľuďmi, komunikovať s nimi a starať sa o ich

potreby atď. Je vylúčené, aby na to stačili kňazi: kňaz nemusí byť komunikatívny, zato môže byť dobrým spovedníkom a vynikajúcim kazateľom; ale keby bol aj vzorom komunikatívnosti, najmä vo väčších farnostiach na to nemôže stačiť. Samozrejme, môže to robiť aj laik – ide však o to, aby jeho úsilie bolo znásobené sviatostnou milosťou diakonátu, ako sme to už naznačili.

Svoju službu nemá robiť sám – jeho dôležitou úlohou je zapojiť laických veriacich do úloh Cirkvi. Je tu ešte jedna dôležitá okolnosť: v kostoloch, v laických iniciatívach, v charite, všade majú ženy prevahu. Správne pochopenie diakonátu a jeho rozšírenie je pravdepodobne jediný spôsob, ako vrátiť mužov do kostolov a ako ich priviesť k angažovanosti v Cirkvi. Treba im otvorene povedať pravdu: bez nich vo farnosti, v Cirkvi bude chýbať niečo podstatné. A ponúknuť im poslanie, diakonát. Žena má poslanie už tým, že je povolaná k materstvu; muž musí byť osobitne poslaný. Kdesi som čítal, že muži boli zbožní len v dobách, keď bolo treba bojovať. Súčasnú Cirkev čakajú veľké zápasy, prichádza doba boja za záchranu ľudskosti a človeka; prichádza doba diakonov.

Ešte poznámka o diakonáte na Slovensku. Na diakonát máme skvelé podmienky. Roku 2006 diaľkove študovalo teológiu 1230 laikov. Z toho možno odhadnúť, že od r. 1990 asi 3000 laikov absolvovalo diaľkové štúdium teológie, medzi nimi je aj isté percento mužov - títo všetci, spolu s mužmi angažovanými vo farnostiach, v spoločenstvách atď., sú potenciálni diakoni. U nás – na rozdiel od mnohých západných štátov – ešte stále je ochota urobiť niečo pre Cirkev, pre farnosť, pre Božiu vec dobrovoľne a zadarmo. Na druhej strane je to veľmi potrebné. Na Slovensku máme 1482 farností (v niektorých žijú desiatky tisíc ľudí), o ktoré sa stará 2319 diecéznych a časť 568 rehoľných kňazov (údaje z r. 2006). Vzhľadom na množstvo úloh, ktoré podľa Koncilu bez diakonov nemožno zvládnuť, každá farnosť potrebuje podľa triezveho odhadu 2 – 3 diakonov, to je celkove tri – štyri tisíc. V Taliansku dosiahli stav 3000 diakonov asi za 25, v Severnej Amerike za menej ako desať rokov; z toho možno súdiť, že pri intenzívnom úsilí 3 až 4000 diakonov na Slovensku nemusí byť vzdialenou budúcnosťou.

Na záver iba toľko: *Potrebujeme diakonov, lebo vysviacka dáva diakonovi sviatostné prisľúbenie, že Boží Duch bude sprevádzať jeho život a službu, a vystrojí ho pre jeho úlohy potrebnou silou.*

Laco

(pôvodne uverejnené v **Communio – missio**, internetovom časopise pre novú evanjelizáciu, <http://www.communio.sk/index.php?issue=37>)

Zamilovať si Ježiša

Drahí otcovia! Moju úvahu začínam slovami diakona Maxa Kašparu: "Nič v našom vesmíre nie je izolované, všetko existuje vo vzťahoch. A obraz nášho života sa skladá z mozaiky vzťahov."

Nedávno bolo stretnutie Modlitieb otcov v Českej republike. Mal som možnosť sa osobne na ňom zúčastniť a hodnotím toto stretnutie za veľmi srdečné a osočné nielen pre seba, pre otcov, ale aj pre celé naše rodiny. Naši bratia v Kristovi ukazujú a skutkami dokazujú, že sú pripravení bojovať na čele s Ježišom a s Pannou Máriou spoločne v modlitbe spojení a tak čeliť "kultúre smrti" a šíriť "kultúru života" okolo seba. My otcovia máme často strach z toho, čo má prísť, ale Boh nám hovorí jasne: "Neboj sa, veď som s tebou ja ..." (Iz 44, 5). Tak ako som v úvode spomínal, že vo vesmíre nie je nič izolované a všetko existuje vo vzťahoch, z toho vyplýva, že samota nemá mať miesto v živote človeka, pretože je s nami Pán Ježiš so svojím Duchom Svätým. Tak ako povedal sv. Augustín: "Ducha môže vidieť iba ten, kto má Ducha." Zároveň filozof Platina dodáva: "Keby oko nebolo slnečné, nemohlo by rozpoznať slnko." K nášmu srdcu neustále prichádza Ježiš, ak si Ho zamilujeme, budeme skutočne šťastní otcovia. On je tým svetlom lásky v našom živote. On je tým, ktorý nás pozná lepšie ako my sami a chce nás pretvoriť na svoj obraz. Jediné, čo od nás vyžaduje, je naše oddanie sa Jeho vôli, aby sme tak mohli byť navždy slobodní. Toto dokážeme len vtedy, keď mu vo svojej slobodnej vôli dáme svoje "fiat"- staň sa, tak ako to povedala Panna Mária.

Otcovia sú mužmi činu. Žijeme v rodinách, niektorí sú už možno vdovci, ale stále žijeme v rodine a to v Božej rodine. Boh hovorí: "Ja som prvý a ja som posledný, okrem mňa nieta

Boha."(Iz 44,6) Teda všetci máme jedného Nebeského otca. Kde nájsť krajší vzor otcovstva, ako v sv. Jozefovi. Hoci o ňom nie je veľa napísané, predsa z histórie vieme, že nedal na plané reči ľudí okolo seba, ale dal na hlas Boží. Jeho oddanosť a odovzdanosť Bohu je pre nás úžasným vzorom manžela a Otca. Zároveň máme byť svedkami vtelenej Božej lásky. "Vy ste mi svedkami, hovorí Pán."(Iz 44,10). Boh nám vtelil svoju lásku cez Ježiša a zároveň túto lásku si máme odovzdávať v slovách i v skutkoch cez našich manželských - sviatosťných partnerov, aby sme tak mohli byť účastní na "liturgii lásky", ktorá neustále prebieha v Nebeskom kráľovstve. Koľkokrát bola modlitba aj pre mňa nudná a radšej by som namiesto nej robil niečo užitočnejšie a šľachetnejšie, ale skutočne? Čo je dôležitejšie ako modlitba? Ona má predchádzať každému skutku, aby sa tak skutok mohol stať dobrým. Na myseľ mi prichádza stať zo Sv. Písma, kde kráľ Ezechiáš ochorel na smrť. Prorok Izaiáš mu hovorí, aby si usporiadal dom, lebo zomrie. Ezechiáš sa modlí k Bohu a Boh mu hovorí: "Počul som tvoju modlitbu, videl som tvoje slzy: hľa, pridám k tvojim dňom pätnásť rokov ... (Iz 38,1-5).

Modlitba, v ktorej nesmie chýbať pokora, je cestou k Bohu. Tak ako hovorí sv. Otec Benedikt XVI.: "kresťan musí zo Svätého Písma čerpať nielen teoretické poznatky, ale skôr každodennú potravu pre svoju dušu. Ak človek pristupuje k Sv. Písmu len z túžby po poznaní, upadá do pokušenia pýchy a môže sklznúť do herézy. Preniknúť do nadprirodzených skutočností a mať z nich duchovný osov možno len s intelektuálnou pokorou - bez nej človek nevníma Boží hlas." Aj v dnešnej dobe môžeme vidieť u mnohých ľudí, že sú veľmi vzdelaní, ale byť vzdelaní a byť múdri sú dva rozdielne pojmy. Ak sa vzdelanosť spojí s múdrosťou, je to len na chválu Božiu. Múdrosť Boha je o toľko väčšia, než naša, že aj keď nechápeme jeho cesty, môžeme sa naňho s dôverou spoliehať. Vytrvajte teda v modlitbe.

Ježiš hovorí sv. Faustíne Kowalskej: "Neboj sa ničoho, nič sa ťa nedotkne bez mojej vôle." (Denníček s.541) Ešte stále ma často prenasledujú myšlienky strachu o to, čo bude zajtra. Mnohí z nás možno trpia a toto utrpenie nesú sami. Možno je to aj preto také ťažké, že sa so svojím utrpením nechcem podeliť s Ježišom. Sv. Faustína hovorí, že: "utrpenie je najväčší poklad na zemi - očisťuje duše. V utrpení poznáme, kto je našim skutočným priateľom. Skutočná láska sa meria teplomerom utrpenia." (Denníček s.342) Ježiš nám ukazuje, ktorá cesta je tá správna. Životy svätých sú nám vzorom, oni nám dokázali, že sa to všetko dá zvládnuť jedine s vierou v Boha. "Blažený muž, ktorý sa bojí Pána a má veľkú záľubu v jeho príkazoch." (Ž 112,1)

Zamilujme si Ježiša a život sa stane pre nás ľahším a krajším. Už si nebudem hovoriť: zasa modlitba!? Ale môj život je modlitba, teším sa a jasám nad tým, aký je Boh úžasný. Na modlitbu si treba nájsť čas a ja si tak rád pospím, ale Boh mi hovorí: "Nemiluj spánok, aby si nezchudobnel, len otvor oči a máš chleba dosýta."(Prís 20,13). Áno, hoci je spánok pre telo potrebný, pre ducha nie. Sv. Ducha musíme stále zamestnávať, aby nás nenechal zaspať na ceste k Bohu. Preto chváľme Boha v myšlienkach, slovách i v skutkoch. Obdarovaní môžeme byť iba vtedy, ak sme sami darujúcimi. Ak darujem Bohu svoj čas, Boh ma stonásobne obdaruje. Modlitba úprinného srdca v pokore a oddanosti, čítanie Sv. Písma, odpustenie, pokánie a Eucharistia je cestou lásky k Ježišovi. On jediný dokáže uzdraviť naše vzťahy pre nás možno nevyriešiteľné. Boh veľmi dobre vie, že sme neustále vystavení útokom tela, sveta a zlého. Vie, že starosti a trápenia by nám chceli prerásť cez hlavu a úplne ovládnuť naše zmysľovanie i srdce. Práve preto nám Ježiš ponúka Jedinečný liek. Volá sa "prítomný okamih". Preto zamilujme si Ježiša v tomto okamihu a nebudeme sami.

"Pretože si drahý mojím očiam, vzácny, aj ja ťa milujem ... (Iz 44,4)

Ondrej

Kontakt na Modlitby otcov:

Ivan Melo, Tel. 041/566 2156, Stodolova 12, 010 15 Žilina

Petr Maxa, info@modlitbyotcov.sk, www.modlitbyotcov.sk

Milí otcovia, pokiaľ s nami zdieľate záujem o spoločné modlitby otcov, napíšte (alebo mailujte) nám. Radi vám (zdarma) pošleme útlu knižku Modlitieb otcov, z ktorej máme veľkú radosť a tiež ďalšie spravodaje a informácie. Knižka okrem iného slúži na zjednotenie rôznych skupiniek otcov – keď sa z nej modlíme, naše modlitby sa spájajú vo veľkej reťazi nielen na Slovensku, ale po celom svete.

Pokiaľ chcete prispieť na naše aktivity, číslo nášho účtu v Tatrabanke je: 2611582395, kód banky 1100.